

Varför...

Fortsättning från sidan 12

en s. k. god vän till Nacka som under framgångens dagar badat i lyx och champagne på *Nackas* pengar:

— Du, Åke, jag tycker Nacka är för ynkelig nu.

— De tyckte du visst inte när han hade plånis full me pengar.

Påläggning av luren.

Ett annat samtal.

— Nu ger du väl fan i Nacka när du inte kan tjäna några pengar på honom?

— Tvärtom. Just nu bor han hemma hos mig!

Jag sa något om »testa di morto», italienska och betyder på svenska »döds-kalle».

Sedan lade jag på luren.

Kvickt!

● JAG HAR BERÄTTAT DETTA för att jag tycker att Nacka är stor inte bara som fotbollsspelare utan även som människa. Det klappar ett gott hjärta under den glättiga skoglundska ytan.

Ett telefonsamtal till, sommaren 1963.

— Nu måste du väl i alla fall medge att Nacka är slut. Han duger inte till någonting.

— Ledsen, du måste ha ringt fel. Det är Åke Linder du talar med.

Jag tycker det är svagt att bara hänga med när det blåser medvind och sedan vara moralpredikant när det tar emot för en kille.

Och jag är gladare än glad för att Nacka tagit en strålande revansch på alla olyckskorpar.

● TYPISKT FÖR NACKA VAR att han var den förste att ställa upp och helhjärtat jobba för halvt invalidiserade Kurre Kjellström.

Gratis.

Sådan är han.

Lennart Skoglund.

»Krumeluren» med hjärta.

Finns det plats för flera sådana?

Jag hoppas det!

Men tyvärr tror jag inte på det...

Den kungliga svenska avundsjukan och likriktningen är alltför djupt rotad.

Inte ens klacksparkare Skoglund torde kunna forcera den betongmuren.

Tråkigt nog...
